

Kursus og generalforsamling 11. og 12. maj 2007 på Sørup Herregaard

Høringssvar: Betænkning om alkohol i udåndingsluft og nul-grænse for euforiserende stoffer - 2. generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)

17. Røveri i kiosk - Unge lovovertrædere - Betinget straf, delvis
18. Røveri i butik
19. Tyveri, lomme- - EU-borger - Udvisning
20. Tyverier af kufferter og tegnebog - EU-borgere - Udvisning
21. Vold - Gentagelsesvirkning - Anger Management - Samfundstjeneste
22. Narkotika - Stort kvantum heroin - Frifindelse - Strafudmåling - Behandlingsdom - Tilregnelighed
23. Vold, trusler og skældsord mod politiet - Frifindelse - Uretsmæssige tjenestehandlinger
24. Fangeflugt - Fodlænkeordningen
25. Narkotika - Amfetamin, 1,3 kg
26. Gentagelsesvirkning - Vold - Gamle regler
27. Varetægtsfængsling - Tyveri - Udlændingeloven - Unddragelsesfare
28. Færdselsloven - Hastighed - Beviser - Fejlagtig radarmåling på grund af afbøjning
29. Videoafhøring - Beviser - Formregler - Udsættelse, afslag herpå
30. Aflytning - Mistankegrundlaget - Anonyme meddelere

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Kursus og generalforsamling 11. og 12. maj på Sørup Herregaard

Bestyrelsen minder om tilmelding inden **1. marts 2007**. Se omtalen i forgående udsendelse/hæfte. Pt. er der 50 deltagere. Vi plejer at være næsten det dobbelte.

Tilmelding samt betaling af depositum kr. 500 til **advokat Anne-Birgitte Bjerre-Olsen, Hunderupvej 59, Box 903, 5100 Odense C**, fax 66 12 51 67, e-mail: ik@helbing.dk. Konto **Danske Bank nr. 3574 3574 429072**

HUSK angivelse af **navn**, jr.nr. **014507/ik** samt en af følgende **kategorier**:

A	Overnatning både torsdag og fredag	kr. 3.600
B	Overnatning alene fredag	kr. 2.700
C	Ingen overnatning, men deltagelse i kursus og middag	kr. 1.700
D	Alene deltagelse i kursus fredag, men ikke middag	kr. 1.000
E	Alene deltagelse i generalforsamling lørdag	kr. 0

Høringer

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Lovteknikkontoret

Amagertorv 21
7. februar 2007

Vedr.: Sagsnr. 2006-776/16-0001. Betænkning nr. 1486/2007 om alkohol i udåndingsluft og en nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.

Med skrivelse af 3. januar 2007 har Justitsministeriet fremsendt en række filer bl.a. med ovennævnte betænkning. Selve betænkningen er eftersendt og modtaget den 25. januar d.å. Justitsministeriet anmoder om svar snarest belejligt og senest den 9. februar 2007.

Materialet har i dets foreløbige form været udsendt til bestyrelsen og behandlet ved et bestyrelsesmøde den 25. januar d.å.

Vedr. alkoholpromille

Bestyrelsen finder ikke anledning til at ændre på et indarbejdet og velfungerende system, hvorefter påvirkethed af alkohol i færdselslovens forstand afgøres efter den målte blodpromille.

Bestyrelsen har noteret sig, at der var afgørende betænkeligheder omkring 1997 mod i stedet at lade en udåndingsprøve være afgørende, idet både jurister og retskemikere gjorde opmærksom på, at der ville være individuelle udsving mellem de to målemetoder på op til 40 %. Resultatet var, at bestemmelsen om at forlade sig på udåndingsprøven som eneste bevis i spritsager aldrig blev sat i kraft.

Uanset, at der i mellemtiden kan være udviklet andre måleapparater, der muligt kan fjerne nogle af fejlkilderne ved en måling, der i sig selv ikke er reproducerbar - modsat måling af blodpromillen - er den afgørende indvending ikke ændret; den, at man ved den foreslåede målemetode på grund af individuelle forskelle kommer til at kriminalisere personer, der, målt efter blodpromillen, burde gå fri.

Det er ikke noget argument for indførelse af udåndingsprøver, at man i 1976 ændrede målemetoderne fra at være en noget subjektiv klinisk prøve til i stedet at være en mere eksakt måling af blodpromillen. Der var dengang et passende antal personer, der ville være påvirket ved den daværende grænse på 0.80 ‰. Siden har man nedsat grænsen.

Overvejelserne om, at man kan spare penge ved at springe blodudtagning og retskemisk undersøgelse over, kan bestyrelsen ikke umiddelbart vurdere. Det er afhængigt af, hvor meget man vil ofre på antallet af apparater, disses sikkerhed og vedligeholdelse af disse og af personalets uddannelse.

Bestyrelsen minder blot om, at inddragelse af førerretten er et vidtgående indgreb over for borgerne, og der bør tilstræbes en rimelig grad af sikkerhed og retfærdighed i forbindelse med indgrebet.

Hvis økonomien skal gå forud for disse hensyn, skal bestyrelsen subsidiært henstille, at der stadig bliver mulighed for borgeren for at forlange, at en udåndingsprøve efterfølges af en blodpromilleprøve, således at der sker frifindelse, hvis en af prøverne ikke når op over den kriminaliserede grænse.

Vedr. nulgrænse for medikamenter og narkotika

Bestyrelsen noterer sig, at det ikke er muligt med de forskellige stoffer, der kan påvirke en fører under kørslen, at fastlægge bestemte grænseværdier, der fastslår, hvornår man er påvirket. Det mener betænkningens udvalg at kunne løse ved at foreslå en nulgrænse.

Bestyrelsen, der fremhæver, at man allerede har strafbestemmelser for førere, der kører i påvirket tilstand, kan ikke følge udvalget i, at der skulle være behov for at regulere det område, som ligger under denne grænse. Også her forsøger udvalget at argumentere med, at man i 1976 vedr. alkoholpåvirkethed forlod kriteriet med klinisk påvirkethed til fordel for en grænseværdi for blodpromillen.

Bestyrelsen bemærker som ovenfor, at man forlod et mere subjektivt kriterium til fordel for en mere eksakt målemetode, og at man rent statistisk den gang kunne fastslå, at en stor del af de undersøgte ville være påvirkede ved den målte promille.

Indfører man en nulgrænse, kriminaliserer man derimod et område, hvor en stor del af de undersøgte ikke er påvirkede og således ikke til skade for færdselssikkerheden.

Som tidligere nævnt vil de påvirkede være kriminaliseret af den eksisterende bestemmelse i Færdselslovens § 54.

Bestyrelsen bemærker, at der ikke i betænkningen er redegjort for risikoen for "falsk-positive" svar i forbindelse med screening ved hurtigtests.

Henset til, at man tilsyneladende vil måle helt ned mod nulgrænsen, savner bestyrelsen også en redegørelse for, om man, uden at vide det, kan komme til at give positive udslag enten ved præliminære eller endelige prøver svarende til, hvad der kan ske ved passiv rygning.

Bestyrelsen kan således i det hele ikke anbefale denne del af betænkningens forslag.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Amagertorv 21
14. februar 2007

Vedr.: Sagsnr. 2006-307-0090. Udkast til forslag til Lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)).

Med skrivelse af 26. januar d.å. har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte senest den 15. februar 2007.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at foreningen i tidligere høringssvar, senest den 24. januar 2007 om Prüm-traktaten, har advaret mod udveksling af personfølsomme oplysninger i EU-sammenhæng ved at give medlemsstaterne adgang til direkte at søge oplysninger, så længe reglerne for optagelse i registre og sletning herfra er forskellige.

I bemærkningerne til nærværende lovudkast åbner man tilmed muligheden for at sammenkoble oplysninger, der lægges ind i systemet, med det noget uklare forbehold: "Dette kan alene ske, når der er et klart operationelt behov herfor. Sammenkobling af oplysninger vil ikke udvide en myndigheds adgang til SIS II-oplysninger." (Bemærkningerne side 7 og yderligere side 38)

Det kan også give anledning til betænkeligheder, at der åbnes adgang til lempelser af de materielle betingelser for at indberette personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol.

Udviklingen er her den samme, som man har set før på tilsvarende områder. Først indfører man indgreb i retten til privatliv med henblik på terrorismebekæmpelse. I løbet af få år udvides den pågældende adgang til at omfatte et bredt spektrum af mere ordinære og mindre farlige forbrydelser.

Endelig kan det give anledning til betænkeligheder, at der i databasen ikke alene kan indlægges oplysninger om sigtede, tiltalte og dømte, men også personer, der som vidner skal indstævnes, eller personer, der skal have forkyndt andre dokumenter i en straffesag end dommen.

Bestyrelsen finder således ikke - modsat Justitsministeriet - at der i det foreslåede er en god balance mellem effektivitet og hensynet til databeskyttelse.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 17/2007

Røveri i kiosk - Unge lovovertrædere - Betinget straf, delvis

Straffelovens § 58 og § 288

T på 16 år for kioskrøveri uden våben, tyverier, vold og vidnetrusler idømt 1 års fængsel, heraf 11 måneder betinget.

Københavns Byret SS 14. 80/2006, 27/3 2006

T på 16 år var tiltalt i forhold 1 for røveri ved i en skolebod i september 2005 at have frataget to personer 500 kr., idet T ved at holde den ene hånd skjult under sin trøje foregav at have et våben eller redskab og sagde: "Det er et røveri. Giv mig pengene eller jeg gør noget ved jer", mens han fra kassen tog pengene og løb væk.

Forhold 2 drejede sig om et villaindbrud ved i september 2005 at have stjålet indbo til ikke under 20.000 kr.

Forhold 3 et forsøg på villaindbrud i november 2005 ved rudeknusning.

Forhold 4 et forsøg i december 2005 på indbrud i et kulturcenter for at få fat i en pengekasse.

Forhold 5 vold efter § 244 ved i januar 2006 på gaden at have slået og sparket en 15-årig dreng D flere gange i hovedet og på kroppen og stødt et knæ i hovedet på ham.

Forhold 6 vidnetrusler i februar 2006 ved at have sagt til D bl.a.: "Hvis jeg finder ud af, at det er dig, der har sladret til politiet, så får du kniven", ligesom T under trusler instruerede D om, hvad han skulle sige i retten.

Der var påstand om fængselsstraf. T erkendte i forhold 1 tyveri, men nægtede røveri. Han erkendte de tre efterfølgende tyverier, men nægtede vold og vidnetrusler.

(Den øvrige bevisførelse i dommen, der er på 10 sider, refereres ikke her, ER)

Retten fandt T ud over det erkendte skyldig også i røveriet efter tiltalen. Vedr. voldsforholdet blev T ligeledes dømt, dog ikke for at have sparket D flere gange i hovedet. Endelig blev T fundet skyldig i vidnetruslerne efter tiltalen.

Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år.

Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på kriminalitetens karakter og antallet af forhold, hvori indgår trusler og vold.

11 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes alder, og at han ikke tidligere er straffet."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 2 år og underkastelse af foranstaltninger efter lov om social service § 40.

- oo0oo -

Redaktøren tilføjer, at T var på banen igen for medvirken til et butiksrøveri i maj 2006. Denne gang fik han ungdomssanktion, jfr. Lf.Medd. 66/2006, hvor T i referatet er M₂. Herved bortfaldt den betingede del af straffen i den nu refererede dom.

Landsforeningens Meddelelse 18/2007

Røveri i butik

Straffelovens § 288

Den 18-årige T forøvede med to uidentificerede medgerningsmænd et butiksrøveri med en attrappistol med et udbytte på 2.800 kr. 8 måneders ubetinget fængsel.

Københavns Byret SS 6. 18807/2006, 5/7 2006

T på 18 år var under en tilståelsessag tiltalt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, idet han i en chokoladeforretning indfandt sig med to uidentificerede medgerningsmænd, pegede på kort afstand mod ekspedienten med en pistol og råbte: "Det er

et røveri", imens én holdt vagt, og en anden sprang over disken og fratog ekspedienten 2.800 kr. fra kasseapparatet.

T, der var ustraffet, forklarede bl.a., at det var vennerne, der foreslog røveriet. Pistolen var en attrappistol. Han følte sig presset af vennerne til at føre pistolen under røveriet. Han og en af de øvrige var iført hættejakker. Udbyttet blev delt ligeligt.

Det fremgik bl.a. af personundersøgelsen, at T fra 15 års alderen havde haft et modsætningsforhold til forældrene, men at det var hjulpet, da familien var flyttet til et bedre kvarter med mere plads. T var i fast arbejde og indstillet på at færdiggøre sin igangværende uddannelse. Han havde haft et hashforbrug. T forklarede i retten, at han var ophørt med at bruge hash.

Retten udmålte straffen til fængsel i 8 måneder og udtalte:

"Der findes uanset tiltaltes unge alder og gode personlige forhold ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Retten har ved strafudmålingen navnlig lagt vægt på beskaffenheden og grovheden af den pådømte kriminalitet, herunder at der er tale om et væbnet røveri begået af flere i forening efter forudgående aftale og med et ikke ubetydeligt udbytte til følge."

Landsforeningens Meddelelse 19/2007

Tyveri, lomme- - EU-borger - Udvisning

Straffelovens § 276, udlændingelovens § 24

Polsk statsborger for et enkelt forhold af lommetyveri straffet med fængsel i 30 dage. I byretten udvist med dissens. Flertallet lagde vægt på, at forholdet udgjorde en aktuel og alvorlig trussel mod den offentlige orden og sikkerhed og ikke var uproportional. Landsretten stadfæstede straffen og udvisningen, men ikke med de af byretten anførte præmisser. Se nedenfor om landsrettens udførlige begrundelse.

ØL 23. afd. a.s. nr. S-2857-06, 21/9 2006

T på 34 år og polsk statsborger var tiltalt for tyveri i juli 2006 efter § 276, ved i juli på Hovedbanegården at have stjålet en pung fra baglommen på en uidentificeret formentlig kinesisk mand.

Der var påstand om ubetinget frihedsstraf og udvisning.

T påstod frifindelse også for påstanden om udvisning. Han var ikke tidligere straffet her i landet.

T forklarede bl.a. under domsforhandlingen i august 2006, at han kom til Danmark fra Polen for 2-3 uger siden. Hans kone skulle arbejde i Danmark, men brækkede benet. Han og konen boede på et hotel. Han nægtede at have været i nærheden af en kinesisk mand.

Vedrørende nogle effekter fundet på hans hotelværelse oplyste han, at nogle tilhørte ham, men også personer, der havde boet på værelset, når han ikke selv var der. Hotelværelset blev billigere, når de nævnte personer betalte en del. (Stærkt forkortet referat, ER)

Et vidne, der arbejder som security vagt i lufthavnen, havde observeret T's adfærd på Hovedbanegården, bl.a. i forbindelse med en anden person, som vidnet tidligere havde tilbageholdt i lufthavnen for tyveri. Han så bl.a., at T med højre hånd tog sin rygsæk ind foran maven samtidig med, at han med sin venstre hånd trak pungen op af den mandlige passagers baglomme. Vidnet var sikker på sin iagttagelse. Da vidnet greb fat i T, nåede denne kun at få pungen halvvejs op af passagerens baglomme.

Retten lagde vægt på vidnets forklaring og dømte T for forsøg på tyveri. Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage.

Dommen fortsætter:

"To dommere stemte for at tage påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor. Disse dommere har lagt vægt på, at tiltalte, der er EU-borger, kun har været kort tid i Danmark og herunder forsøgt at begå lommetyveri. Da dette findes at udgøre en aktuel og alvorlig trussel mod den offentlige orden og sikkerhed, og da udvisning ikke står i misforhold til lovovertrædelsen, skal der ske udvisning.

En dommer stemte for ikke at tage påstanden om udvisning til følge under henvisning til det i Udlændingetjenestens udtalelse anførte om udvisning af EU-borgere, hvorefter Udlændingetjeneste ikke kunne tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

T blev herefter udvist i 5 år.

T ankede med påstand om frifindelse også for udvisningen. Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter byrettens bevisresultat samt skærpeelse.

Landsretten bemærkede:

"Det fremgår af ransagningsrapport af 22. juli 2006, at der på tiltaltes værelse var "fundet div. tomme punge og tasker, en bærbar computer, 10 gule HT-klippekort, kamera m.v.""

Landsretten citerede yderligere fra Udlændingesservices indstilling, at T ikke havde søgt opholdstilladelse eller havde tilmeldt sig folkeregisteret, hvorfor han ikke havde lovligt ophold i udvisningsbestemmelsernes forstand, jfr. udlændingelovens § 27.

Der var ikke forhold efter § 26, stk. 1, der talte imod udvisning.

"Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Udlændingesservice skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EF-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af cirka 40 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte hensyn, kan Udlændingesservice ikke tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet"

Også efter bevisførelsen i landsretten blev T fundet skyldig. Straffen fandtes passende. Landsretten fortsætter:

"Landsretten tilsidesætter tiltaltes forklaring om, hvem de tomme punge, tasker og andre effekter, som er fundet under ransagningen på hans hotelværelse, tilhører, som utroværdig og finder, at det kan lægges til grund at tingene er tilvejebragt ved kriminalitet. Landsretten finder endvidere, at det efter vidnet S's forklaring sammenholdt med den fremlagte fotodokumentation, kan lægges til grund, at tiltalte og en anden

polak samarbejdede om tyveriforsøget. Herefter findes omstændighederne ved tiltaltes kriminalitet at være af en sådan professionel og systematisk karakter, at den indebærer en aktuell og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, at udvisning af tiltalte er berettiget uanset, at han er EU/EØS-statsborger. Landsretten stadfæster derfor byrettens bestemmelse om at tiltalte udvises efter de i byretsdømmen citerede bestemmelser.

Landsretten stadfæster dermed byrettens dom."

Landsforeningens Meddelelse 20/2007

Tyverier af kufferter og tegnebog - EU-borgere - Udvisning

Straffelovens § 276, udlændingelovens § 24

To polske statsborgere idømt henholdsvis 60 og 40 dages fængsel, T for tre, S for to tyverier. Med udførlige generelle præmisser, der minder om samme retsformands afgørelse i dom gengivet i Lf.Medd. 114/2005, kommer retten her til et andet resultat, idet den efter en konkret vurdering finder, at betingelserne for udvisning er til stede, idet de tiltalte havde begået flere forhold af tyveri eller forsøg herpå, og idet forholdene havde karakter af at være planlagt og begået i forening med flere medgerningsmænd.

Københavns Byret SS 3. 5995/2006, 8/3 2006

T og S, begge 26 år, var under en tilståelsessag tiltalt for tyveri, T i forhold 1 alene, ved i november 2005 i lufthavnen i forening med en uidentificeret medgerningsmand at have stjålet en kuffert indeholdende bl.a. flybilletter, pas, kreditkort, 7.000 Hongkong \$ og digital- og videokamera.

Begge for forsøg på tyveri i januar 2006 ved at have forsøgt at stjæle en kuffert i lufthavnen, hvilket mislykkedes, da den var fastgjort til en bagagevogn.

Begge for tyveri ved ca. ½ time senere i forening med flere uidentificerede medgerningsmænd fra en udlænding at have stjålet en tegnebog indeholdende 3.750 Euro og 19.000 Sv.kr.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning.

T og S påstod frifindelse for udvisning.

T forklarede bl.a., at han havde været i Danmark som turist. Både i november og januar var han faldet for fristelsen. Det var impulsive handlinger. I november havde han været alene. I januar var intet aftalt på forhånd. (Stærkt forkortet referat, ER)

S holdt øje med, at T forsøgte at stjæle kufferten, og var indforstået hermed. Senere kom en anden polak og spurgte, om de ville tjene nogle nemme penge, og herefter lavede de ved indstigning i tog sammen med en kineser noget tumult. Hverken S eller T fik nogle penge ud af det. De formodede begge, at polakken ville stjæle en pung fra kineseren. (Stærkt forkortet referat, ER)

En politiassistent forklarede om overvågningen af de tiltalte i forhold 2 og 3 som led i bekæmpelse af tyveri i lufthavnen. Man så 4 personer arbejde sammen, og de talte i mobiltelefon med hinanden. Vidnet genkendte med sikkerhed S, som han havde fat i.

T og S var ikke tidligere straffet.

T blev idømt fængsel i 60 dage og S fængsel i 40 dage. Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen for begges vedkommende lagt vægt på, at der er tale om flere forhold, at forholdene er begået af flere i forening, og at forholdene bærer præg af at være begået efter forudgående aftale mellem gerningsmændene.

For begge de tiltaltes vedkommende anses straffen i medfør af straffelovens § 86, stk. 1, 5. punktum, undtagelsesvis for udstået. Retten har herved lagt vægt på de tiltaltes og anklagemyndighedens samstemmende påstande herom og på, at de tiltalte har været varetægtsfængslet siden 1. februar 2006."

Med hensyn til udvisningspåstanden gennemgår retten regelgrundlaget og domspraksis svarende til, hvad der er anført i samme rets afgørelse gengivet i Lf.Medd. 114/2005, men tilføjer i nærværende sag:

"Retten har efter en konkret vurdering fundet, at betingelserne for udvisning af de tiltalte er opfyldt, idet de har begået flere forhold af tyveri eller forsøg herpå, og idet forholdene har haft karakter af at være planlagt og er begået i forening med flere medgerningsmænd. Retten har på denne baggrund fundet, at der foreligger en aktuel og konkret trussel mod den offentlige orden og sikkerhed i Danmark, såfremt de tiltalte ikke udvises.

Påstanden om udvisning tages derfor i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor."

Begge blev udvist i 3 år.

- oo0oo -

Dommen er på 8 sider.

Landsforeningens Meddelelse 21/2007

Vold - Gentagelsesvirkning - Anger Management - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62, § 244 og § 247

T, der på gerningstidspunktet var 17 år, var tiltalt for vold i gentagelsestilfælde ved at have slået kærestens veninde 5 gange i ansigtet med knyttet hånd. Betinget 40 dages fængsel med vilkår om samfundstjeneste i 60 timer, og at T efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse undergav sig behandling i vredeshåndtering (anger management).

Københavns Byret SS 38. 9438/2006, 20/4 2006

T, der på gerningstidspunktet var 17 år, var under en tilståelsessag tiltalt for vold efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, ved i januar 2006 på kærestens adresse at have slået dennes veninde V fem gange i ansigtet med knyttet hånd.

Der var påstand om straf. T forklarede bl.a., at det var første gang, han traf V. Hun var i dårligt humør og blandede sig hele tiden i hans og kærestens forhold. V havde provokeret ham ved at sætte sig på hans skød. Hans kæreste og V kom op at skændes. Næste dag blev V ved med at rette på ham og blande sig i alting. Kærestens forældre blev sure og kæresten græd. Da han skulle tage afsked, kaldte V ham "din psykopat.". Han gav hende nu meget muligt fem knytnæveslag i ansigtet. Han havde problemer med at styre sit temperament. Han var stadig kæreste med K.

I 2004 var T for § 244 idømt betinget fængsel i 40 dage for at have tildelt en mand et cirkelspark, et skub, et spark i ryggen og flere knytnæveslag i ansigtet.

Det fremgik af en erklæring fra kommunen, at T havde været bl.a. 5 måneder på en akutinstitution og tilknyttet en ungdomspsykiatrisk afdelings ambulatorium. Man ville støtte ham også efter det fyldte 18. år og finde et velegnet anbringelsessted. T kunne blive voldsomt hidsig i konfliktsituationer.

T var iflg. Kriminalforsorgen egnet til både samfundstjeneste og til behandling i anger management.

T havde arbejde og ville gerne flytte hjemmefra, hvor han boede alene med sin mor.

Efter at have fundet T skyldig, bemærkede retten:

"Ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9679 af 11. oktober 2005 om iværksættelse af en forsøgsordning i politikreds 1-8 med mulighed for at anvende behandling i "anger management" (vredeshåndtering) som vilkår for en betinget dom over for unge lovovertrædere, er der givet nærmere regler for denne forsøgsordning.

Det er anført, at forsøgsordningen er gennemført på grundlag af de gældende regler i straffelovens kapitel 7 om betingede domme. Behandling i vredeshåndtering (anger management) kan således gives som vilkår til en betinget dom eller kombinationsdom.

I cirkulæreskrivelsen er anført, at forsøgsordningen omfatter unge fra 15 til og med 20 år, der har folkeregisteradresse i en af de omfattede politikredse, og som har begået voldskriminalitet eller lignende, der er udtryk for en ringe evne til at kontrollere egen aggressivitet. Forsøgsordningen kan anvendes blandt andet for vold efter straffelovens § 244 og "forudsættes anvendt i voldssager, hvor den unge i dag ville blive idømt en betinget eller ubetinget fængselsstraf på op til 40 dage (herunder kombinationsdomme). Endvidere forudsættes forsøgsordningen i almindelighed kun anvendt over for unge, der ikke tidligere har begået voldskriminalitet. Ordningen vil dog også efter en konkret vurdering kunne finde anvendelse over for unge, der tidligere i 1-3 tilfælde er dømt for vold eller lignende" af en nærmere angivet karakter.

Da tiltalte har begået det nu foreliggende forhold i prøvetiden for en betinget dom for ligeartet kriminalitet, er udgangspunktet en ubetinget fællesstraf i medfør af straffelovens § 61, stk. 2.

Retten finder imidlertid, at den ovennævnte forsøgsordning med behandling i vredeshåndtering synes yderst hensigtsmæssig efter det om tiltaltes personlige forhold oplyste. Den tidligere betingede dom for vold findes ikke at burde udelukke tiltalte fra at blive omfattet af forsøgsordningen, idet bemærkes, at tiltalte findes egnet og motive-ret til at gennemføre et sådant vilkår. Hertil kommer, at tiltalte tillige findes egnet til samfundstjeneste.

For at tiltalte kan komme ind under forsøgsordningen om behandling i vredeshåndtering, har retten fundet det forsvarligt i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, nr. 2 at

bestemme, at den straf, der skal udmåles, ikke omfatter det forhold, der blev påkendt ved den betingede dom af 16. september 2004.

Straffen for det nu foreliggende forhold fastsættes herefter til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen tillagt det skærpende vægt at tiltalte har begået forholdet i prøvetiden for en dom for ligartet kriminalitet.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Vilkårene omfattede ud over samfundstjeneste og 1 års prøvetid, at T efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse undergav sig behandling i vredeshåndtering (anger management).

Den betingede dom fra september 2004 forblev udsat på uændrede vilkår.

- oo0oo -

En tidligere dom om anger management er gengivet i Lf.Medd. 9/2006.

Landsforeningens Meddelelse 22/2007

Narkotika - Stort kvantum heroin - Frifindelse - Strafudmåling - Behandlingsdom - Tilregnelighed

Straffelovens § 16, § 68 og § 191

I Lf.Medd. 76/2006 er gengivet tilståelsessagen mod T og hans stedfader S, som noget tilfældigt var kommet i besiddelse af 9 kg heroin, hvoraf de videreoverdrog 8 kg på en station mod betaling af kr. 88.500. De blev hver idømt 8 års fængsel.

Under en nævningesag blev påkendt sagen mod T's tidligere arbejdsgiver A, der uden vederlag havde overladt de 9 kg til T til opbevaring. T's mor M var ligeledes tiltalt, idet opbevaringen var sket i den lejlighed, som T beboede, men som hun først på et senere tidspunkt flyttede tilbage til.

En fremlejer F var tiltalt for besiddelse af 827 g heroin, idet dette parti blev fundet bag et varmeapparat i det værelse, som han havde beboet, og endelig var C og D tiltalt for at have indfundet sig på stationen for at købe de 8 kg heroin.

Alle de tiltalte, bortset fra D, nægtede sig skyldige. D gjorde gældende, at han kun havde forsæt til at købe 850 g heroin. Det var ham, der modtog de 8 kg heroin i en rygsæk, hvorpå han umiddelbart herefter blev anholdt med dragne pistoler. Det var også D, der havde overdraget de kr. 88.500 til den nu dømte S.

D var ved en mentalundersøgelse og efter Retslægerådets udtalelse fundet "sandsynligvis sindssyg på tidspunktet for det påsigtede". Der blev anbefalet en behandlingsdom, hvad enten han blev henført under § 16 eller § 69.

M og fremlejeren F blev af nævningerne frifundet. A og C blev idømt 8 års fængsel, og D blev efter anklageskriftet fundet straffri, men fik sin behandlingsdom med en længstetid på 5 år.

ØL 15. afd. N nr. S-2542-06, 21/12 2006

Der henvises til referatet ovenfor. Dommen er på 7 sider.

A, F og M var ikke tidligere straffet. D var ikke straffet af betydning for sagen. C var i 2000 efter straffelovens § 191, til dels jfr. § 21, straffet med fængsel i 10 måneder.

Der er ingen præmisser vedr. strafudmålingen vedr. A og C.

De dømte og frifundne havde siddet varetægtsfængslet fra den 23. - 24. marts 2006, M var dog blevet løsladt den 13. juni 2006 og F den 11. maj 2006.

- oo0oo -

Anklagemyndighedens procedure vedr. M varede i det første indlæg 5 minutter, tilføjer redaktøren, der overværede domsforhandlingen som forsvarer for én af de medtiltalte.

Landsforeningens Meddelelse 23/2007

Vold, trusler og skældsord mod politiet - Frifindelse - Uretmæssige tjenstehandlinger

Straffelovens § 119 og § 121

K havde kun modvilligt oplyst sine data. Da disse var blevet checket, havde politifolkene ikke haft grundlag for først at forlange, at K slukkede sin cigaret, og da hun ikke gjorde det, at flå den ud af hånden på hende. Der var heller ikke i situationen grundlag for dernæst at forlange, at hun skulle stige ud af den bil, hun var kørende i, og da hun ikke efterkom dette, at hive hende ud af bilen med magt. De handlinger og udtalelser, K var anklaget for at have udøvet og udtalt, lå efter, at hun blev hevet ud af bilen.

Da der således ikke var tale om retmæssige tjenestehandlinger, der var forudsætningen for at kunne domfælde for overtrædelse af straffelovens § 119 og § 121, blev K frifundet.

Retten i Glostrup S 879/2006, 21/11 2006

K på 39 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, til dels jfr. § 21, ved i juli 2006 på gaden i forbindelse med kontrol af generalia at have skubbet politibetjent N i brystet, sparket ud efter ham og truet med at smadre ham og politibetjentene T og S.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 121, ved samme tid og sted at have kaldt de pågældende politibetjente "fucking panser", "perker", "møgbitch" eller lignende.

Der var påstand om frihedsstraf. K nægtede sig skyldig. Dommen er på 8 sider. Forklaringerne gengives derfor kun i hovedtræk.

K forklarede bl.a., at hun var ude at køre i en bil, et rugbrød, der var malet med alle mulige farver, og på vej til Roskilde Festival. Hun sad på passagersædet, og bilen blev stoppet af politiet, der troede, at den var stjålet.

De ville have føreren ud af bilen. Hun blev også bedt om at stige ud, hvilket hun i første omgang sagde nej til, da hun jo ikke havde gjort noget. En kvindelig betjent optrådte utroligt uforskammet, hvorfor K i første omgang nægtede at give hende sit cpr-nummer. Efter at have fået oplysningerne, checkede betjenten hendes data, og K blev igen bedt om at stige ud af bilen. Cigaretten blev flået ud af hånden på K af den kvindelige betjent. K var blevet siddende i bilen. Hun blev nu flået ud af bilen, så hun faldt ned på fortovet og lagt i håndjern.

K nægtede at have skubbet og sparket, men kunne godt have været højrøstet på dette tidspunkt. Hun genkendte ikke sprogbrugen "perker", men derimod "lortepanser" eller lignende om den betjent, der hev hende ud af bilen. Først fremme ved politigården

havde hun sparket ud uden at ramme mod en betjent, der under indtransporten havde kaldt hende en luder. Hun vedgik, at hun havde sagt "bitch" til den kvindelige betjent.

Fra side 3-6 er de to mandlige betjentes vidneforklaringer gengivet.

N mente ikke, at hans og kollegernes måde at tackle situationen på var med til at få situationen til at eskalere. Han mente heller ikke, at der blev brugt mere magt end nødvendigt. Vidnet og hans kvindelige kollega tog i fællesskab cigaretten fra K. De forsøgte begge at tage cigaretten ud af hånden på hende. Han huskede ikke, hvem af dem det lykkedes for. Havde K oplyst sit navn og været samarbejdsvillig, havde det ikke været nødvendigt at bede hende om at slukke cigaretten. Man ville have K ud af bilen af sikkerhedsmæssige årsager, og da man skønnede, at hun var beruset, kunne hendes optræden også være mere uberegnelig.

Politibetjent T huskede ikke, hvordan K kom ud af bilen, blot at hun virkede vred og umedgørlig. Han så kollegaen N få et skub i brystet. K gjorde modstand, da hun blev lagt i håndjern. I patruljevognen lå hun på ryggen på bagsædet og sparkede ud mod N og kaldte dem forskellige ting svarende til anklageskriftet. Hverken vidnet eller hans kollega havde kaldt K for luder. Heller ikke dette vidne fandt, at de havde overreageret på situationen. Vidnet havde ikke overværet en episode med en cigaret.

Den kvindelige betjent afgav ikke vidneforklaring.

Rettens bemærkninger er gengivet ovenfor i referatets kursiv.

Landsforeningens Meddelelse 24/2007

Fangeflugt - Fodlænkeordningen

Straffelovens § 124

T fjernede den af Kriminalforsorgen påsatte fodlænke og forlod hjemmet uden tilladelse. Retten lagde til grund, at han allerede ved at have fjernet fodlænken var flygtet fra straffuldbyrdelsen.

Retten i Frederikssund SS 2. 1256/2006, 22/11 2006

T på 43 år var tiltalt for i januar 2006 dels at have kørt bil, selv om førerretten var frakendt for bestandig, dels senere samme dag at være flygtet, idet han fjernede den af Kriminalforsorgen påsatte fodlænke og forlod hjemmet uden tilladelse.

T nægtede sig skyldig. Han gjorde gældende, at kørslen i bilen var en nødsituation. Den, der skulle hente ham på hans arbejdsplads, kom ikke som aftalt, og han havde behov for sukker, idet han lider af sukkersyge, og kørte derfor til en tankstation. Han blev anholdt af politiet, og det varede ca. en time. En kollega kørte ham hjem. Da han havde læst sig til, at reststraffen blev udløst, hvis han begik noget kriminelt, klippede han på vejen hjem fodlænken over.

På vej hen til kæresten kontaktede Kriminalforsorgen ham. Han havde kontakt med Kriminalforsorgen 3-4 gange. De bad ham tage hjem og aftalte, at han skulle møde op den følgende mandag, hvilket han gjorde (let forkortet referat).

En repræsentant for Kriminalforsorgen oplyste bl.a., at hvis der begås ny kriminalitet, skal pågældende altid ind og afsone. Vidnet var blevet kontaktet af politiet om sigtelsen for kørsel i frakendelsestiden, og hendes kollega ringede til T. Da det var en overtrædelse af et vilkår, ville de komme og hente ham og køre ham til nærmeste arresthus. T sagde ok til at vente på bopælen. Inden de nåede dertil, ringede T og sagde, at de ikke behøvede at komme, da han ikke ville være der. Det var trods overtalelser ikke muligt at få anden aftale med T, end at han skulle melde sig om mandagen. Han havde problemer med sit arbejde.

T forklarede supplerende, at han pakkede sine ting mandag aften. Han kørte først til Frederikssund Politi, både arresten og politiet. De ville ikke have ham. Så kørte han til Valby Politistation og Vestre Fængsel, der heller ikke ville have ham. Til sidst kørte han til Station City, hvor han blev anholdt.

T var tidligere straffet, bl.a. i 2005 for færdselsforseelser, herunder kørsel i frakendelsestiden med fængsel i 3 måneder (dommen, der afsonedes med fodlænkeordning).

Frakendelsen for bestandig var sket i 1998 (og det var efter forsvarerens oplysning ved nærværende dom ca. 10. gang, at han forså sig).

Retten bemærkede bl.a.:

"Tiltalte har forklaret, at han førte bil, uagtet at han er frakendt førerretten for bestandig.

Uanset, om det lægges til grund, at tiltalte lider af sukkersyge, og af denne grund var på vej til en tankstation, findes dette ikke at være en undskyldende omstændighed.

Retten finder herefter tiltalte skyldig i forhold 1.

Efter tiltaltes forklaring lægges det til grund, at han af egen drift fjernede sin fodlænke.

Allerede ved at have fjernet sin fodlænke, finder retten tiltalte skyldig i at være flygtet fra straffuldbyrdelse.

Retten finder herefter ligeledes tiltalte skyldig i forhold 2."

Straffen blev fastsat til fængsel i 3 måneder.

T havde jo efter flugten meldt sig til afsoning af dommen fra 2005 og var siden blevet prøveløsladt.

Retten udtalte herom:

"Reststraffen fra dommen af 2. august 2005 på 32 dage fra prøveløsladelsen forbliver uændret."

T skulle derudover betale erstatning med 270 kr. til Kriminalforsorgen for den overlippede fodlænke.

Landsforeningens Meddelelse 25/2007

Narkotika - Amfetamin, 1,3 kg

Straffelovens § 191

T blev for opbevaring af 1.374 g amfetamin, for hvilket han ikke skulle have fortjeneste, idømt 2½ års fængsel.

Retten i Glostrup S 1250/2006, 10/11 2006

T på 24 år var under en tilståelsessag tiltalt, dels for 2 våbenlovsovertrædelser - henholdsvis et haglgevær med 6 patroner samt 1 pencilgun og 33 jagtpatroner - dels for i september 2006 i sin lejlighed at have besiddet 1.394 g amfetamin med henblik på videreoverdragelse.

T forklarede bl.a., at han havde geværet af frygt for personer, som han ikke ville navngive, men som havde forlangt, at han opbevarede amfetaminen. Det var nogle personer, som mente, at han skyldte dem en tjeneste. De ville hente stoffet igen senere, hvorpå de skulle være kvit. Han gav de pågældende nøgle til lejligheden, så de

kunne komme til stoffet, når de ville. Han havde ikke selv fået noget ud af forholdet og skulle ikke medvirke til videreoverdragelse af amfetaminen.

Om sine personlige forhold oplyste han, at han var startet på en uddannelse som håndværker og havde fundet en sød pige og var besluttet på at starte en ny tilværelse uden kriminalitet, da han blev opsøgt af de tidligere bekendte, som han havde truffet i forbindelse med dommen fra 2002 (nedenfor).

I 2002 var han for røveri og ulovlig frihedsberøvelse idømt fængsel i 2½ år. I 2003 for lov om euforiserende stoffer fængsel i 10 dage. Han var prøveløsladt fra afsoning af de to domme i september 2003, hvorfor prøvetiden var udløbet.

Rettens bemærkninger vedr. straffen på 2½ års fængsel:

"Retten har lagt vægt på, at tiltaltes rolle i forhold 2 alene var at opbevare amfetaminen, at han ikke har deltaget i andre aktiviteter eller skulle have andel i fortjenesten og på tiltaltes forklaring om hvordan opbevaringen af amfetaminen i hans lejlighed kom i stand."

- oo0oo -

Redaktøren henviser til en række amfetamindomme, hovedparten omkring 1 kg, i Lf.Medd. 13/2007.

Landsforeningens Meddelelse 26/2007

Gentagelsesvirkning - Vold - Gamle regler

Straffelovens § 81 og § 247

T var ved en byretsdom den 27/3 2006 for overtrædelse af straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, blevet idømt fængsel i 5 måneder.

Under en senere voldssag blev den nye forsvarer opmærksom på, at det var med urette, at § 247 var citeret i den ovennævnte dom, da T var under 18 år på domstidspunktet i 2002, hvor den dagældende formulering af § 81 udelukkede gentagelsesvirkning, hvorfor hun bad anklagemyndigheden om at anke dommen til formildelse, hvilket blev imødekommet. Landsretten redresserede fejlen og nedsatte straffen til 3 måneder.

ØL 23. afd. nr. S-3026-06, 19/10 2006

Afgørelsen citeres i sin helhed:

"Københavns Byrets dom af 27. marts 2006 (SS 42. 34415/05) er anket af anklagemyndigheden med påstand om, at citeringen af straffelovens § 247, stk. 1, udgår og i øvrigt om stadfæstelse.

Tiltalte har tilsluttet sig anklagemyndighedens påstand om ændring af citeringen og har påstået formildelse.

Retten i Nykøbing Sjællands dom er afsagt den 1. oktober 2002. Tiltalte var således ikke fyldt 18 år på gerningstidspunktet, jf. den tidligere formulering af straffelovens § 81, stk. 1. Dommen har således på intet tidspunkt haft gentagelsesvirkning i relation til straffelovens § 247, stk. 1. Citeringen af denne bestemmelse udgår derfor.

Straffen findes at burde nedsættes til fængsel i 3 måneder.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 3 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

Landsforeningens Meddelelse 27/2007

Varetægtsfængsling - Tyveri - Udlændingeloven - Unddragelsesfare

Retsplejelovens § 762, straffelovens § 276

I Lf.Medd. 85/2006 er gengivet en landsretskendelse, hvorefter fængslingsgrundlaget for en udenlandsk tasketyv blev ændret fra RPL § 762, stk. 1, nr. 1, til udlændingelovens § 35.

Forsvareren har nu fremsendt dommen i sagen, hvor T rent faktisk endte med at få en dom på 30 dages fængsel.

Københavns Byret SS 2. 32183/2006, 9/11 2006

T fra Chile var under en tilståelsessag tiltalt for tyveri efter straffelovens § 276, ved den 15/10 2006 på en restaurant at have stjålet en taske indeholdende bl.a. en pung og to par briller til en samlet værdi af kr. 12.000.

Der var påstand om frihedsstraf og udvisning, som T ikke protesterede mod. T var ikke straffet her i landet.

Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage, der ansås for udstået med varetægtsfængslingen. T blev udvist i 5 år.

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Som kuriosum kan jeg fortælle dig, at det faktisk var samme dommer, som forsøgte at fængsle ham på RPL i dommervagten, som sidenhen gav ham de 30 dage."

Landsforeningens Meddelelse 28/2007

Færdselsloven - Hastighed - Beviser - Fejlagtig radarmåling på grund af afbøjning

Færdselslovens § 42

T var tiltalt for at have kørt 58 km/t, hvor der kun måtte køres 50 km/t. T havde været i gang med en venstresvingning i måleøjeblikket, og politiassistenten bekræftede ved et senere retsmøde, at målingen var fejlbehæftet, hvorfor anklagemyndigheden nedlagde påstand om frifindelse.

Retten i Ballerup S 5-1796/2006, 11/12 2006

T var tiltalt som ovenfor beskrevet efter at have nægtet at vedtage et bødeforlæg. Efter at have forklaret, at han holdt stille for at afvente modkørende, fortsætter retsbogen:

"Han havde set målevognen, der holdt før eller efter krydset med E-vej. Tiltalte henledte opmærksomheden på, at han på fotografiet holder helt ude ved midterlinien ud for det hus, der ligger på hjørnet af J-vej og B-vej. Hans hænder på rattet er placeret på en måde, at det er tydeligt, han er klar til at påbegynde venstresvingningen."

Sagen blev herefter udsat på afhøring af politiassistent P. Denne udtalte under retsmødet den 11/12 2006:

"... at målingen var fejlbehæftet. Der var antagelig sket det, at radarstrålen var blevet reflekteret af fronten på tiltaltes bil som vist på side 22 i Speedophot manualen. Målingen vedrørte således formentlig en modkørende bil. At tiltalte ikke havde kørt 61 km/t fremgik også ved at sammenholde fotografierne kl. 13.30.14.11 (måling af en bil, der passerer tiltalte inden om med 68 km/t) og fotografiet kl. 13.30.17.11 (den angivelige måling af tiltaltes hastighed). Vidnet havde været ude for lignende fejlmålinger 2 gange tidligere."

Anklageren nedlagde herefter påstand om frifindelse, og retten imødekom parternes samstemmende påstand.

- oo0oo -

Det fremgår af det medsendte uddrag af manualen, at store skilte, der f.eks. står i midterrabatten, kan afbøje radarstrålen til den modsatte kørebane. Tilsvarende med f.eks. busser med en stor refleksionsfront.

Lf.Medd. er i elektronisk form ikke egnet til at gengive diagrammer og tegninger, men redaktøren kopierer gerne til særligt interesserede den pgl. side af manualen. Ring 33150102 og henvis til nummeret på nærværende meddelelse.

Landsforeningens Meddelelse 29/2007

Videoafhøring - Beviser - Formregler - Udsættelse, afslag herpå

Retsplejelovens § 745 e og § 880

T var tiltalt for anden kønslig omgængelse med en 5-årig pige P. Forud for domsforhandlingen protesterede forsvareren mod, at en videoafhøring af P blev anvendt som bevis, da formreglerne ikke var iagttaget. Spørgsmålet blev procederet under domsforhandlingen, der imødekom forsvarerens anmodning. Anklageren begærede herefter sagen udsat, hvilket retten ikke imødekom. Herefter afsagde retten frifindelsesdom.

Retten i Tåstrup SS 1236/06, 27/11 2006

T var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 224, jfr. § 222, stk. 2, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt op til juni 2006 et uspecificeret antal gange på sin egen adresse at have haft forskellige former for anden kønslig omgængelse med den 4-5 årige P. (Nærmere specificeret i anklageskriftet, men ikke relevant, henset til resultatet, ER)

Der var påstand om ubetinget frihedsstraf. T, der var ustraffet, nægtede sig skyldig. Tre kvindelige vidner afgav forklaring, herunder barnets mor og T's kone (ikke gengivet i dommen), ligesom der var fremlagt en undersøgelse fra Retsmedicinsk Institut (ikke gengivet i dommen, men efter retsbogen at dømme var der intet afgørende bevis i denne erklæring, ER).

Retten udtalte:

"Der er ikke ved den bevisførelse, som har fundet sted, ført bevis for, at tiltalte er skyldig som anført i tiltalen."

Af den medsendte retsbog fremgår, som angivet ovenfor, at forsvareren tre uger forud for domsforhandlingen havde protesteret mod, at videobåndet med afhøring af P blev anvendt som bevis. Der citeres fra retsbogen:

"Spørgsmålet drøftedes og der var enighed om at procedere spørgsmålet nu med henblik på rettens stillingtagen inden domsforhandlingen i øvrigt fortsætter.

Forsvareren henviste til, at ingen af de anvisninger, der følger af rigsadvokatens meddelelse nr. 2 i 2003 er overholdt. Det fremgår alene af en rapport, at tiltalte har afslået fra at se videobåndet, men det fremgår ikke, at han er blevet gjort bekendt med betydningen af at se båndet, herunder muligheden for, at han herved afskærer sig fra senere at anfægte båndet.

Forsvareren gennemgik i øvrigt betingelserne i rigsadvokatens meddelelse og bemærkede, at ingen af disse forskrifter er overholdt og henviste i øvrigt til UfR 2006.2159 V.

Anklageren fastholdt, at videoafhøringen kan anvendes som bevis under sagen og henviste i den forbindelse til, at forsvareren har været til stede under videoafhøringen og således var bekendt med, at denne var foretaget, hvorfor det kan undre, at forsvareren, hvis forsvareren var bekendt med, at der var problemer, ikke tidligere har tilkendegivet dette.

Anklageren henviste i øvrigt til bilag 13, hvoraf fremgår at tiltalte ikke under afhøring ønsker sin forsvarer til stede, og at han har tilkendegivet, at han ikke ønskede at se videoafhøringen, hverken nu eller om 14 dage. Anklageren henviste til bilag 1.18, hvor det fremgår, at tiltalte i forbindelse med afhøringen er blevet vejledt om, at videoafhøringen af forurettede ville blive brugt som beviser under sagen, hvis sagen blev fremmet.

Forsvareren fastholdt sin protest og bemærkede i relation til anklagerens bemærkninger, at det ikke er forsvarerens pligt at sikre, at regelsættet omkring videoafhøring bliver overholdt. Det er politiets problem. I øvrigt bemærkes, at det af anklageren påberåbte fortsat ikke opfylder kravene til politiets vejledning af tiltalte, idet tiltalte ikke blev gjort bekendt med, at der ville være mulighed for genafhøring af barnet, og at han ved sin manglende reaktion afskar sig fra det, ligesom han ikke er vejledt om, at han kunne se videoen sammen med sin forsvarer.

Anklageren fastholdt sit synspunkt og henviste til, at vejledningen ikke er udtryk for regler men for retssikkerhedsgarantier, som forsvareren også har en interesse i bliver iagttaget i forhold til hans klient, og at forsvareren blot har ladet tiden gå. En tidligere reaktion havde kunnet betyde, at man havde kunne helbrede på den manglende iagttagelse af reglerne.

Der blev afsagt

Kendelse

Politiet har foretaget videoafhøring af forurettede med henblik på anvendelse af denne afhøring som bevis under sagen, jf. retsplejelovens § 745e. Advokat A var til stede under afhøringen som beskikket advokat for sigtede. Sigtede blev efterfølgende afhørt hos politiet, uden at forsvareren var til stede. Det fremgår af afhøringsrapporten, at sigtede under afhøringen blev spurgt om han ville se videoafhøringen, hvilket han afslog. I en senere rapport er det oplyst, at sigtede tillige blev gjort bekendt med, at videoafhøringen ville blive brugt som bevis i retten, hvis sagen blev fremmet.

Da sigtede, som ikke havde forsvarer til stede under afhøringen, ikke blev gjort bekendt med muligheden for at se videoafhøringen sammen med sin forsvarer eller blev bekendt med muligheden for genafhøring og de snævre grænser herfor, og da Rigsadvokatens meddelelse nr. 2 af 2003 pkt. 9.2. om orientering af forsvareren i øvrigt ikke er iagttaget, bør videoafhøringen ikke anvendes som bevis under sagen.

Retten har ved denne afgørelse tillagt det betydning, at procedurereglerne vedrørende vidneafhøring er lavet med henblik på at sikre tiltalte videst mulig adgang til kontradiktion under de givne omstændigheder, og at tiltalte er bekendt med betydningen heraf, ligesom forsvareren skal være bekendt hermed, hvis tiltalte vælger at undlade at gøre brug heraf.

Derfor

Bestemmes:

Videoafhøringen af forurettede P kan ikke anvendes som bevis under sagen.

Anklageren begærede herefter udsættelse af sagen med henblik på overvejelse og ændret tilrettelæggelse af bevisførelsen.

Dommeren anmodede om en nærmere uddybning heraf.

Anklageren bemærkede, at sagen hidtil var baseret væsentligst på videoafhøringen, hvorfor det nu måtte overvejes, hvorledes bevisførelsen så skulle tilrettelægges.

På nærmere forespørgsel fra forsvareren om, hvorvidt man overvejede genafhøring af forurettede, oplyste anklageren, at det var endnu ikke i overvejelse. Hele bevisførelsen måtte genovervejes, ligesom det blandt andet måtte overvejes at kære rettens kendelse og anmode Landsretten om undtagelsesvist at admittere kendelsen efter retsplejelovens § 968, stk. 2.

Forsvareren protesterede, idet forsvareren ikke fandt, at begæringen var begrundet samt under henvisning til den belastning, der var for tiltalte med en yderligere udsættelse af sagen.

Retten besluttede efter votering ikke at tage udsættelsesbegæringen til følge."

- oo0oo -

Andre afgørelser om videoafhøringer og formregler i Lf.Medd. 23/2006. Den i forsvarerens indlæg citerede afgørelse i U 2006.2159V er identisk med Lf.Medd. 44/2006.

Landsforeningens Meddelelse 30/2007

Aflytning - Mistankegrundlaget - Anonyme meddelere

Retsplejelovens § 780

Politiet begærede aflytning alene på grundlag af et anonymt vidnes forklaring til politiet. Både by- og landsret afslog det begærede.

ØL 14. afd. kære nr. S-4166-06, 11/1 2007

Politiet begærede aflytningstilladelse og historiske oplysninger på en telefon som følge af en mistanke om, at abonnenten havde begået røveri. Advokaten protesterede.

Byretten afsagde følgende kendelse:

"Det fremgår af sagen at sigtelsen alene beror på et anonymt vidnes forklaring til politiet jf. bilag 2. Retten finder ikke at det anonyme vidnes oplysninger er bestyrket ved sagens øvrige oplysninger. Under hensyn hertil findes der ikke at være bestemte grunde til at antage at der til eller fra den pågældende telefon foretages opkald af personer, der mistænkes for overtrædelse af straffelovens § 288. Som følge heraf tages begæringen ikke til følge."

Anklageren kærede med kæreskrift (ikke gengivet, ER).

Landsretten stadfæstede i henhold til byrettens grunde.

- oo0oo -

Der henvises til en tilsvarende afgørelse i Lf.Medd. 128/2005.